

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 151
din 07.07.2010**

Dosar nr.: 77/2010

Petiția nr.: 1659/01.03.2010

Petent: A G

Obiect: discriminare prin hotărâri ale instanțelor judecătorești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 A G , domiciliată în .

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenta sesizează faptul că Curtea de Apel Craiova în cazul său a respins acțiunea privind acordarea suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază, în timp ce altor funcționari publici de execuție, din aceeași unitate, le-a fost menținută.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenta, director executiv al Direcției Generale de Asistență Sociale și Protecția Copilului Mehedinți, sesizează cu privire la sentințele judecătorești ale Curții de Apel Craiova care i-au încălcat dreptul la un tratament egal în fața instanțelor de judecată. Tribunalul Mehedinți prin sentința civilă nr. 2191/01.07.2009 a obligat Consiliul Județean Mehedinți să plătească petentei suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază aferent perioadei 01.01.2004 – 01.07.2009 actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective. Curtea de Apel prin decizia civilă nr.4736MF /12.11.2009

a modificat sentința în sensul că a respins acțiunea omițând să cerceteze motivul de recurs referitor la faptul că se încalca principiul egalității de tratament juridic.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2219/19.03.2010, a fost citată doamna A G , la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind ridicată excepția de necompetență materială a Consiliului, având în vedere Decizia nr.997/2008 a Curții Constituționale. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 22.04.2010.

V. Susținerile părților

5.1 Petenta susține că a arătat atât în scris cât și prin înscrisuri depuse la dosarul instanței că toți funcționarii publici din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinți au obținut prin hotărâri ale instanțelor judecătorești, menținute de Curtea de Apel Craiova, suplimentul postului și suplimentul treptei de salarizare. Petenta consideră că acest tratament diferențiat al Curții de Apel Craiova este o discriminare care face ca funcționarii de execuție să beneficieze de aceste drepturi iar funcționarii de conducere să nu beneficieze.

5.2 Prin adresa nr.3004/20.04.2010 petenta solicită respingerea excepției de necompetență materială a Consiliului, ridicată din oficiu, susținând că Decizia 997/2008 a Curții Constituționale nu se aplică în cazul său, întrucât nu a solicitat anularea unor texte de lege cu caracter discriminatoriu, ci a pus în discuție faptul că, prin neacordarea suplimentului postului și gradului de către Curtea de Apel Craiova, este în mod evident discriminată deoarece se află în aceeași situație juridică și faptică care generează suplimentul postului și pentru restul personalului.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.6 În speță, Colegiul Director analizând excepția de necompetență materială, ridicată din oficiu, este de opinie că aceasta trebuie repinsă având în vedere că Decizia 997/2008 a Curții Constituționale nu are aplicabilitate cu privire la obiectul petiției.

6.7 În urma examinării conținutului petiției, aspectele invocate se circumscriu ipso facto prin actul de justiție, respectiv prin pronunțarea unor decizii ale instanțelor judecătorești. Astfel, ipoteza generică de tratament diferit ia naștere prin efectul pronunțării hotărârilor judecătorești ipotetic diferite și se materializează prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești a acțiunilor

comparativ cu pronunțarea unor hotărâri de respingere a acțiunilor. Astfel, cum a statuat Curtea Constituțională, modalitatea de interpretare și aplicare a legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art.28, din Procedura Internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr.348 din 6 mai 2008, s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

6.8 Colegiul Director este de opinie că, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, în special cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

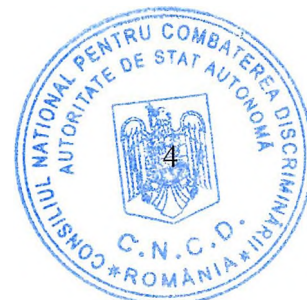
1. Respinge excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu;
2. Aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată;
3. Clasarea dosarului;
4. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

GERGELY Dezideriu – Membru

JURA Cristian – Membru

HALLER Istvan – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Data redactării: 07.07.2010

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

